

**«НОВОГРЕЦЬКИЙ СЛЕНГ В ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ І ПРОБЛЕМА ЙОГО
ПЕРЕКЛАДУ НА УКРАЇНСЬКУ МОВУ»**

ШИФР

СЛЕНГ

ЗМІСТ

ВСТУП.....	
РОЗДІЛ І. СЛЕНГ ЯК МОВНЕ ЯВИЩЕ У ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧОМУ АСПЕКТІ.....	
1.1.Сленг – термінологічне поле номінативних одиниць соціолектів.....	
1.2. Прагматичні та перекладознавчі особливості сленгу.....	
РОЗДІЛ ІІ. НОВОГРЕЦЬКИЙ СЛЕНГ І ОСОБЛИВОСТІ ЙОГО ПЕРЕКЛАДУ НА УКРАЇНСЬКУ МОВУ.....	
2.1. Перекладацькі трансформації сленгу на базі новогрецької та української мов.....	
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ.....	
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	

ВСТУП

Сучасна геополітична тенденція єднання світових культур та проблеми міжнаціонального спілкування викликають актуальність проведення лінгвістичних досліджень, спрямованих на вивчення національно-культурної специфіки мовних явищ. Сленг являє собою унікальне міжмовне та внутрішньомовне явище постійно запозичує лексемні одиниці з жаргонів та інших підсистем, а також, стає незалежним постачальником слів розмовного використання. Постійна зміна системи сленгу робить майже неможливим його фіксацію на папері, а також підрахування його кількісного складу. Важливим є той факт, що багато окремих дослідників наприкінці XVIII століття звернули свою увагу на найрізноманітніші вияви соціальної природи сленгу (наприклад, функціонування в обмежених соціоконтекстах), в XX столітті було відзначено вагомий аспект цієї лексики – соціальний.

Підтвердженням глибокого осмислення даної проблематики є труди вітчизняних філологів, мовознавців, лінгвістів: Білас А.А. «Відтворення арготизмів в українських перекладах французької художньої прози XIX – XX століття», Грабовий П.М. «Когнітивні параметри українського молодіжного сленгу», Русановська Т.В. «Вторинна номінація у творенні комічного (на матеріалі сленгових самотизмів сучасних української та німецької мов)», Щур І.І. «Україномовний комп'ютерний сленг: формування та функціонування». Проблематикою вивчення сленгу займалися зарубіжні вчені: І.В. Арнольд, А. Баррере, Дж. Бурк (Burke), І.Р. Гальперін, Ч. Леланд, М.М. Маковський, Е. Партрідж, Т.А. Соловійова, С.Б. Флекснер, В. Фріман, В. А. Хом'яков та інші. Але мало уваги приділялося аналізу сленгу як перекладознавчої проблеми. Унікальність відтворення новогрецького сленгу засобами української мови потребують поглиблених лінгвістичних досліджень, що обумовлено, плинністю лексичного складу даного мовного субстрату. Таким чином, актуальність дослідження зумовлена недовивченістю теоретичних поглядів мовознавців щодо

особливостей функціонування сленгових лексичних одиниць в новогрецькій мові, невизначеністю перекладацьких трансформацій сленгу та співвідношення мовної форми та смислу при перекладі сленгу в художніх текстах, недостатньою розробленістю методики ідентифікації сутнісних структурних ознак новогрецького сленгу. Дослідження новогрецького сленгу у художніх текстах та проблематики його перекладу на українську мову як системи мовознавчих парадигм є важливою складовою перекладознавчої компетенції.

Мета дослідження – здійснити комплексне системно-аналітичне дослідження проблематики перекладу новогрецького сленгу у художньому тексті на українську мову.

Мета дослідження передбачає розв'язання комплексу **завдань**:

- визначити термінологічне поле номінативних одиниць соціолектів;
- з'ясувати прагматичні та перекладознавчі особливості сленгу;
- визначити перекладацькі трансформації сленгу на базі новогрецької та української мов.

Об'єктом дослідження є праця Нікоса Казанзакіса «Капітан Міхаліс (свобода або смерть)» в перекладі І.С. Гречановського та В. і Я. Мочос, електронний ресурс з пошуку та визначення сленгу в новогрецькій мові slang.gr, журнальні й газетні публікації.

Предмет дослідження – новогрецький сленг в художній літературі та проблеми його перекладу на українську мову.

Теоретико-методологічною основою роботи стали теоретико- та історико-літературні праці В. А. Хом'якова, Е. Партрідж, А.А. Білас «Відтворення арготизмів в українських перекладах французької художньої прози XIX – XX століття», І.С. Гречановський та В. і Я. Мочос та їх переклад на українську мову «Капітан Міхаліс (свобода або смерть)» Нікоса Казандзакіса.

Методологічними засадами дослідження виступили методи суцільної вибірки, елементи компонентного та порівняльного аналізу, принципи системного та цілісного підходу до вивчення даного явища.

Наукова новизна одержаних результатів. Наукова робота є першою в новогрецько-українському перекладознавстві спробою системного осмислення проблеми перекладу новогрецького сленгу у художніх текстах. Здійснено аналіз характерних ознак термінологічного поля номінативних одиниць соціолектів, з'ясовано прагматичні та перекладознавчі особливості сленгу, визначено перекладацькі трансформації сленгу на базі новогрецької та української мов.

Практичне значення роботи зумовлене тим, що її матеріали та висновки можуть бути використано у подальших студіях з теорії перекладознавства. Результати дослідження сприятимуть створенню цілісного уявлення про закономірності розвитку та семантико-стильові характеристики сленгу, як особливого вокабуляру. Комплексний характер роботи дає змогу подати обшир перекладознавчої думки, розглянути проблематику новогрецького сленгу в перекладознавчому аспекті.

Апробація і впровадження результатів дослідження.

Основні положення дослідження доповідалися на Декаді студентської науки (Маріуполь, 2021).

Публікації. За матеріалами наукової праці опубліковано 1 теза у науковому виданні.

Структура роботи. Робота складається зі вступу, двох основних розділів, висновків і списку використаних джерел (75 найменувань). Загальний обсяг роботи – 44 сторінки, основного тексту – 38.

РОЗДІЛ І

СЛЕНГ ЯК МОВНЕ ЯВИЩЕ У ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧОМУ АСПЕКТІ

1.1.Сленг – термінологічне поле номінативних одиниць соціолектів

На початку третього тисячоліття мовні контакти стали всеосяжними, і цей факт не може залишатися без уваги з боку лінгвістів, вимагаючи глибокого і системного вивчення.

Молодіжна субкультура, як зазначає Н.В. Целепідіс, є особливим соціокультурним феноменом і характеризується такими елементами, як певні цінності і ціннісні орієнтації, специфічні норми і зразки поведінки учасників субкультурної групи, власна статусна структура, джерела інформації та канали комунікації, певний набір способів проведення часу, смаків і уподобань, а також молодіжна мода, жаргон і фольклор [63, с.30].

Сленг так само як і жаргон, аргі та просторіччя належить до соціолектів.

Відповідно з визначенням, що подано у Енциклопедії української мови, соціальний діалект або соціолект – це відокремлення загальнонародної мови, яке використовується в середовищі відокремлених соціальних, професійних, вікових та інших груп населення. Та має специфічні особливості у формуванні й використанні певної частини лексичних та фразеологічних засобів (у граматичній структурі такі особливості не спостерігалися).

М.А. Грачов та інші лінгвісти розділяють всю лексику на літературну і нелітературну. До літературної лексики відносяться: книжкові слова, нейтральні слова, стандартні розмовні слова. Саме ця лексика використовується або в літературі, або в усній формі або в офіційній обстановці. Існує також нелітературна лексика, яку поділяють на: професіоналізми, вульгаризми, жаргонізми, аргі та сленг. Проте ця частина лексики відрізняється розмовним, неофіційним характером та емоційною забарвленістю [14, с.79].

Словник української мови в 11 томах дає таке визначення поняттям:

Професіоналізми – слова або звороти, властиві мовленню людей певної професії [53, с.521].

Жаргон – це мова деякої соціальної та професійної групи, що не відповідає загальнонародній наявності особливих слів і виразів, властивих цій групі а відрізняється від них.[53, с.125].

Арго – умовна мова якого-небудь соціального угруповання, в якому є особливі слова й вислови, незрозумілі для сторонніх [53, с.25].

Вульгаризм – грубе слово або вираз, що перебуває за нормами літературної мови [53, с.75].

Зараз все частіше ми можемо почути вживання терміну сленг.

Сленг – це розмовний варіант професійного мовлення: жаргонні слова або вирази які характерні для мови людей деяких професій або соціальних груп, що потрапляючи в літературну мову зазнають помітного емоційно-експресивного блиску [53, с.679].

Термін «сленг» в перекладі з англійської мови являє собою:

1. мова соціально чи професійно відособленої групи протилежна літературній мові;
2. варіант розмовної мови (в тому числі експресивно забарвлені елементи мови), що відрізняються від норм літературної мови.

Сленг об'єднує в собі слова та фразеологізми (сталих зворотів), які з'явилися та деякий певний час використовувалися тільки в деяких соціальних групах, він показував життєву позицію цих груп. Навіть коли ці слова стали часто вживатися, вони всеодно зберігли емоційно-оцінковий характер.

Багато хто з дослідників думають, що термін сленг використовується у двох значеннях: як синонім жаргону, або як сукупність жаргонних слів, жаргонних значень загальновідомих слів, жаргонних словосполучень, що належать за походженням до різних жаргонів, та стали часто вживаними та зрозумілішими для дуже великої кількості носіїв цієї мови.

Об'єднаного та всеосяжного визначення сленгу досі немає. Були спроби розділити сленг і загальноживану лексику, проте вони не дали бажаний результат. Отже тепер, у різних словниках і посібниках ми можемо побачити багато визначень для сленгу.

Л. Ставицька відзначає, що сленг – це такий вид розмовної мови, яку суспільство сприймає як неофіційну мову і яка характеризується постійною зміною лексичного складу, що збагачується за рахунок арго, жаргонізмів, вульгаризмів, неологізмів [54, с.235].

Мар'яна Ніщенко вважає, що сленг – міський соціолект, що з'являється з арго деяких замкнених соціальних груп (правопорушників, наркоманів, ремісників, в'язнів, бурсаків-учнів, інтернет-спільноти) та емоційно збагачена лексика низького й фамільярного стилю. Він часто зустрічається серед соціальних низів і в деяких вікових групах (студентської, шкільної молоді). Сленг досліджується й як свідоме, навмисне вживання елементів загальнолітературного словника в розмовному мовленні в чисто стилістичних цілях: для надання ефекту чогось нового, незвичайного, відмінного від визнаних зразків, для передачі якогось настрою мовця, для додання висловлюванню конкретності, жвавості, виразності, точності, стислості, образності, а також щоб уникнути штампів, кліше, що досягається використанням таких стилістичних засобів, як метафора, метонімія, синекдоха, літота, евфемізм [44, с.250].

Зручною та більш схожою на правду, на мій погляд, є характеристика сленгу, пояснена В. Хом'яковим. Під сленгом він розуміє «відносно стабільний для певного періоду, широко розповсюджений та загальнозрозумілий пласт нелітературної лексики і фразеології у середовищі живої розмовної мови, вельми неоднорідний за своїм генетичним складом та ступенем наближення до літературної мови; має яскраво виражений емоційно-експресивний оціночний характер, що часто є протестом-насмійкою над соціальними, етичними, естетичними, мовними та іншими умовностями й авторитетами» [61, с.25].

Сленгізми всього сленгу та «низькі» коллоквалізми (два лексичних пласти з не чіткими межами між ними) разом утворюють фрагмент

загальнонаціональної лексики, який деякі дослідники називають експресивним просторіччям. Такий фрагмент відноситься до стилістично низьких утворень в літературній мові. Він є функціонально-стилістичною категорією та позначається певною сукупністю стилістичних засобів розмовного варіанту літературної мови, займає середнє місце між лексикою літературного стандарту та не літературними формами мови.

Треба зазначити, що лексичні засоби етико-стилістичної зниженості зазвичай мають оцінково-зневажливе використання та загальну нажалі не позитивну експресію, однак якісно відмінну від непристойної: слова не сприймаються як вульгарні, а надають мові колір фамільярності, та існують випадки, коли багато залежить від сфери вживання конкретного слова, що зумовлює деякі труднощі з соціальними значеннями, емоційним та стилістичними барвами, контекстом [62, с.136].

Відмінні від стандартних елементи літературної мови мають певний комунікативний статус та мовну цінність в основному як загальноприйняті експресивні засоби стилістично зниженої мови що показують в повній мірі функціонально-стилістичне варіювання словникового складу національної мови. Така варіативність відмінна від варіативності арготизмів та жаргонізмів, оскільки основними ознаками експресивної лексики йдуть загальноновживаність та етико-стилістичне зниження, яке здебільшого має за мету створення певного стилістичного ефекту.

В основному під терміном сленг розуміють особливий периферійний шар нелітературної лексики та фразеології, який лежить за межею літературної розмовної мови, закордонних діалектів загальнонародної англійської мови. Слід ввести два види: загальний сленг та спеціальний сленг [44, с.174].

У роботі Т.М.Беляевой і В.А.Хомякова сленг з жаргоном, арго, колоквіалізмами і вульгаризмами відносять до просторіччя. Сам термін "просторіччя" використовується як синонім до нестандартної лексики, а сленгізми, колоквіалізми і вульгаризми віднесені в одну групу "Стилістично

понижених лексичних пластів", тоді як жаргон і арго відносяться до "соціально детермінованих лексичних систем" [4, с.163].

Інші співвідношення цих понять надає М.М.Маковський: дослідник відносить сленг, жаргон і професійні діалекти до однієї групи соціальних діалектів - "варіантів мови, якими користується та або інша соціальна спільність або група людей" [39, с.113].

В.А. Хом'яків приводить складну класифікацію. Він ділить лексичний склад мови на Standard (formal and informal) і Substandard, або Informal Functional Variety, який у свою чергу ділиться на понижений розмовний, сленг, жаргон, кент і вульгарну лексику [62, с.75].

Подивимось, чим все ж таки сленг відрізняється від діалекту, арго, жаргону і кента. Майже одноголосно дослідники визначають поняття "діалект" – як територіальний або соціально-економічний різновид мови, що має свої фонетичні, синтаксичні і лексичні особливості. Що стосується термінів "арго" і "кент", то багато дослідники вважають їх синонімами.

Але М.М. Маковський вважає арго синонімом жаргону, а термін "кент" не згадує зовсім. А у інших джерелах "кент" вживають як синонім до "жаргону" [38, с.112].

Визначення термінів "жаргон" і "арго" теж відрізняються. Їх відносять до "спеціального сленгу", іноді жаргон включають до складу лексики сленгу, в інших випадках, навпаки, сленг входить до складу жаргонної лексики. Іноді, як вже вказувалося вище, "жаргон" і "арго" вживають як синоніми. Таким чином, словник лінгвістичних термінів О. А. Анищенко містить наступне визначення "арго": "те ж, що жаргон; на відміну від останнього, термін арго позбавлений принизливого значення" [1, с.95].

Іноді приводять інші відмінності між сленгом, жаргоном і арго. Так, наприклад, для сленгізмів ми можемо майже завжди знайти відповідне слово або вираження в стандартній мові, тоді як для жаргону важко підібрати синонім. Розрізняються ці поняття - сленг, діалект і жаргон – за тим, що об'єднує людей в одну групу: для тих, що говорять на одному діалекті схожими є регіональний

фон і культурний досвід; для тих, що говорять на одному жаргоні - навчання або знання; а тих, що використовують сленгізми об'єднують "antiestablishment attitudes" – тобто неприйняття існуючих економічних, соціальних або етичних принципів.

Однією з цих відмінностей є походження цих лексичних груп. Сленг має "неясні або невідомі" джерела і поповнюється за рахунок регіональних, етнічних і соціо-економічних варіантів мови. З цього випливає що вираження сленгу завжди може розширити сферу свого вживання. Різняться і цілі вживання тієї або іншої лексичної групи. Сленг використовується членами цього співтовариства для вираження експресивності, товариства і якоюсь мірою обмеження від "чужих". Жаргон же використовується для спільної роботи фахівців.

Для точнішого визначення терміну "сленг", варто визначити, хто і в яких ситуаціях використовує вирази сленгів. Вживання сленгу в першу чергу характерне для неофіційної ситуації спілкування. По-друге, він часто свідчить про статусну рівність учасників комунікації, в цій ситуації вживання сленгу стилістично доречно. При вживанні сленгу за ситуації, коли ролі комунікантів не рівнозначні, вживання сленгу може викликати негативну емоційну і/або мовну реакцію. Таким чином, як вже було відмічено вище, використання сленгізмів є індикатором включення співрозмовника в групу "своїх" і має на увазі солідарність співрозмовника з поглядами того, що говорить.

Деякі дослідники також виділяють загальний і приватний (вузько уживаний) сленг. Під загальним сленгом розуміють загальноуживані слова сленгів і вирази, зрозумілі більшості членів певного мовного співтовариства. До приватного сленгу відносять "закриті" групи лексики, незрозумілі "стороннім", тобто не членам цієї групи, наприклад, сленг молодіжної субкультури (емо, готи і так далі) або деякі типи Інтернет сленгу, яким володіє безліч мережевих користувачів незалежно від професії, соціального або економічного статусу і так далі [44, с.79].

Тепер звернемося до співвідношення таких лексичних груп, як вульгаризми і сленг. Вульгаризми можна включити до складу сленгу на підставі того, що обоє

ці лексичні групи відносяться до нестандартної, пониженої лексики, що виражає сильне емоційне забарвлення і протиставленій літературній мові. З іншого боку, можна виділити вульгаризми як окрему групу, оскільки, на відміну від сленгу, вульгаризми є табуйованою, соціально неприйнятною лексикою, і до недавнього часу її використання на телебаченні і в кіно піддавалося цензурі або зовсім не допускалося. Сьогодні деякі автори прибігають до використання лайливої лексики як стилістичного прийому.

Розглянемо питання визначення сленгу в новогрецькій мові.

У словнику Бабіньотиса дається таке визначення поняттю арго:

Αργκό – συνθηματική γλώσσα, κάθε συνθηματική γλώσσα που χρησιμοποιείται από κοινωνικές ομάδες και διαφοροποιείται από την κοινώς αποδεκτή και καθιερωμένη γλώσσα, κυρ. σε επίπεδο λεξιλογίου [73, с.256].

Αργκό συνθηματική γλώσσα. Αργκό (argot) ή σλανγκ (slang) είναι οι όροι που χρησιμοποιούν οι ξένοι, για να χαρακτηρίσουν κάθε μορφής φτειαχτό ιδίωμα, εν χρήσει από διάφορες κοινωνικές ομάδες υπό μοφήν «κώδικα συνεννοήσεως» τής ομάδας [73, с.298].

Σλανγκ – τρόπος χρήσεως τής γλώσσας, που σκόπιμα αποκλίνει έντονα από την επίσημη γλώσσα (νόρμα) στο λεξιλόγιο και στη σύνταξη, περιλαμβάνοντας αρκετές λέξεις που θεωρούνται αταίριαστες στον κοινωνικά προσεγμένο λόγο (με ευγενικές) έχει ως χαρακτηριστικά του την ελλειπτικότητα, τις μεταφορές, το σκωπτικό ύφος κ.α. και ανήκει στις λεγόμενες «συνθηματικές» χρήσεις τής γλώσσας (μάγκικη γλώσσα, αργκό) [73, с.450].

Арго – мова, будь-яка мова, що використовується соціальними групами і відрізняється від загальноприйнятої та встановленої мови, на словниковому рівні.

Арго – умовна, кодова мова. Арго (argot) або сленг (slang) це терміни, які іноземці використовують для характеристики будь-якої форми фіктивної ідіоми, що використовується різними соціальними групами у вигляді "коду взаєморозуміння" групи. Таким чином, в новогрецькій мові не поділяють між собою поняття арго та сленг.

Отже, термін сленг є багатозначним. Він належить до лексики обмеженого вжитку, має неофіційний характер та емоційну забарвленість. До лексики обмеженого вжитку також належать професіоналізми, жаргонізми, аргі, вульгаризми (останнім часом все більше вживається термін сленг). Сленг поділяється на загальний та спеціальний. Загальний - загальнозрозуміла, розповсюджена соціальна мовна мікросистема. Спеціальний сленг - це більш специфічна лексика та фразеологія соціальних жаргонів, професійних говорів, аргі тощо.

1.2. Прагматичні та перекладознавчі особливості сленгу

Прагматика – являє собою підгрупу лінгвістики і семіотики, що вивчає, яким чином контекст вносить свій внесок у зміст. Прагматика об'єднує теорію розмовного акту, розмовну імплікатуру, розмови у взаємодії й інші підходи до мовної поведінки у філософії, соціології, лінгвістиці та антропології. Навпроти від семантики, яка досліджує звичайне або «закодоване» в даній мові значення, прагматика вивчає передачу значення, яке залежить не від структурного і лінгвістичного знання (наприклад, граматики, лексики і т.д.) мовця і слухача, а від контексту висловлювання, будь-яких попередніх знань мовця і слухача про тему розмови, ймовірних намірів мовця та інших факторів. Прагматика забезпечує розуміння того, як користувачі мови долають очевидні неоднозначності висловлювань, оскільки значення у реченні спирається на спосіб, місце, час та інші обставини розмови.

Прагматичну норму перекладу ми можемо визначити як вимогу забезпечення прагматичної цінності перекладу. Ця норма не є "нормою" в повному розумінні цього слова, так як прагматичне завдання перекладацького акту може бути індивідуальним і невластивим перекладу взагалі. Так модифікація результатів процесу перекладу в прагматичних цілях - досить поширене явище, без урахування якого неможлива нормативна оцінка

перекладу. Ціль виконати конкретну прагматичну задачу - це свого роду суперфункція, що поєднує всі інші аспекти перекладацької норми. Виконавши цю задачу, перекладач може відмовитися від максимально можливої еквівалентності, перекласти оригінал лише частково, змінити при цьому жанрову приналежність тексту, відтворити формальні особливості перекладу, але порушуючи норму мови перекладу. Прагматичні умови перекладацького акту можуть зробити вимушеним повну або часткову відмову від дотримання норм перекладу, фактично замінити переклад переказом, рефератом або будь-яким іншим видом передачі змісту оригіналу, який не претендує на його всебічне відтворення.

Прагматична цінність перекладу – це ступінь відповідності тексту перекладу тим завданням, для вирішення яких було здійснено переклад.

Прагматична адаптація перекладу – це зміни, що вносяться до тексту перекладу з метою домогтися необхідної реакції з боку конкретного рецептора перекладу.

Вперше поняття «прагматика» ввів в семіотику Ч. Морріс, який розрізняв в семіотики 3 аспекти: синтактику, що вивчає внутрішньо лінгвістичні значення знаків (формальні відносини знака до інших знаків); семантику, що вивчає референціальні значення (відносини знака до позначається об'єкту) і прагматику, що вивчає прагматичні значення знаків (відношення знаків до людей, які ними користуються).

Прагматика вивчає мову в плані його вживання. Одні вважають, що вона - частина лінгвістики, хоча, як відомо, лінгвістика вивчає перш за все лінгвістичне вираження, мовну оболонку думки, а не відношення висловлювання до дійсності. Інші відносять її до логіки, враховуючи при цьому особливості вживання мовних форм, які можна розкрити до кінця тільки за допомогою законів мислення і поведінки людей як в комунікації, так і по відношенню до екстралінгвістичною дійсності. При цьому стверджується, що в сучасній логіці обов'язково враховується людський фактор, що тісно пов'язує її з прагматикою. Треті вважають, що прагматика ближче до розділів мовознавства як загальна

теорія мовної діяльності, що розробляється психолінгвістикою; як функціональний підхід, який досліджує факти мови в їх реалізації у мові. Наприклад, лінгвістична прагматика «вивчає ті мовні засоби, ті їх властивості та ті закономірності мови, які використовуються суспільством (і окремими людьми) для впливу на психіку (думки, почуття, волю) і, як наслідок, поведінка його членів» [25, с. 37].

Ю. А. Найда розглядає прагматику слова не тільки як категорію «речення-текст». Говорячи про те, що переклад відрізняється від більшості лінгвістичних підходів тим, що він має справу з живою комунікацією, спрямованою, перш за все, до аудиторії, що має інший лінгвістичний і культурний рівень в порівнянні з носієм комунікації джерела, він наголошує на необхідності вивчення побуту і смаків носіїв мови, на який робиться переклад («одержувачів» комунікації), необхідність ретельного дослідження культурних відмінностей, які мають велике значення при перекладі тексту як в плані інтерпретації, так і оцінки повідомлення. Таким чином, перекладач повинен обов'язково врахувати реакцію одержувачів інформації.

У науковій літературі широко відома схема переведення як комунікативного процесу, запропонована О. Каде, яка була докладно описана в статті А. Д. Швейцера, по якій «переклад умовно розпадається на три фази:

У першій фазі відбувається комунікація між відправником оригіналу і перекладачем, який є одержувачем вихідного повідомлення.

У другій фазі виходить зміна коду іноземної мови в перекладається мову, здійснюваний перекладачем, який є на цей раз «перекодировщик».

У третій фазі відбувається комунікація між перекладачем, який виступає в ролі відправника оригіналу і основним одержувачем переказу, т. ч. Акт перекладу розпадається на два взаємопов'язаних комунікативних акта: комунікацію між відправником і перекладачем і комунікацію між перекладачем і одержувачем; перекладач, будучи одним з учасників процесу комунікації, поперемінно виступає в ролі і одержувача, відправника та це робить істотний вплив на процес перекладу.

Як пише А. Д. Швейцер, перефразовуючи О. Каде, «кінцевий результат процесу перекладу залежить не тільки від співвідношення між текстом іноземної мови (ІМ) і текстом мови, що (ПМ), але і від відносини між перекладачем та іншими учасниками комунікативного акту. Навіть в тих випадках, коли між перекладачем та іншими учасниками комунікативного акту відсутній прямий контакт (наприклад, при письмовому перекладі), перекладач сприймає текст на ІМ як повідомлення, що виходить від певного відправника і адресований визначеному одержувачу, і, будуючи повідомлення на ПМ, весь час бачить за ним ту аудиторію, якій адресується переклад»[44, с. 35].

При цьому потрібно врахувати взаємодію всіх компонентів цього комунікативного акту і «учасників (відправника, одержувача, перекладача), каналів (усна і письмова мова, преса і т. д.), Ситуацій, в яких допускаються ті чи інші форми повідомлень, і їх жанрів, а також тим або змісту повідомлення»[44, с. 35].

Як зазначає Л. С. Бархударов, «поняття прагматики не зводиться виключно до поняття прагматичного значення мовних одиниць - воно набагато ширше і включає в себе всі питання, пов'язані з різним ступенем розуміння учасниками комунікативного процесу тих чи інших знаків або повідомлень і з різною їх трактуванням в залежності від лінгвістичного і екстралінгвістичні досвіду учасників комунікації»[7, с. 56].

При цьому велике значення має наявність «Екстралінгвістичного досвіду» читача, т. ч. фонових знань, від яких залежить прийняття або неприйняття будь-якої інформації або тексту. Однак на практиці «фонові знання» людей, які розмовляють іноземною і на перекладному мовами, можуть бути різними; опис, ясна для носіїв іноземної мови, може бути незрозумілим для носіїв перекладного мови і навпаки. Тому перекладач повинен врахувати це, бо, як підкреслює Л. С. Бархударов, навіть самий «точний» переклад не досягає мети, якщо він залишається незрозумілим для тих, кому він призначений». «І тому облік прагматичного фактора є необхідною умовою досягнення повної перекладацької адекватності» [7, с. 60].

Прагматичний аспект мови чітко проявляється у відборі як лексичних, так і граматичних засобів. З історії перекладацької практики відомо, що перекладачами застосовувалися різні форми вираження для більш дієвої реакції на твори з боку одержувачів іншомовної інформації. Все це говорить про те, що прагматичний аспект висловлювання набагато важче для розпізнавання, ніж семантичний або комунікативний і позначення його в перекладі багато в чому залежить від особистості самого перекладача, від того, наскільки точно, повно і об'єктивно виявив він прагматичні установки автора тексту [26, с.195].

Будь-яке висловлювання створюється для того, щоб справити на одержувача певним чином впливати. Як пише, торкаючись цього питання, Л.К. Латишев, «типове мовне висловлювання - це висловлювання, так чи інакше регулює поведінку іншої людини» [35, с. 135]. Чиниться висловлюванням вплив, іменоване також прагматичним впливом або комунікативним ефектом [35, с. 140], знаходить своє відображення в функції висловлювання, відомості про яку складають інформацію прагматичного компонента сенсу. Як вказує В.Н. Комісарів, характер такого прагматичного впливу (комунікативного ефекту) визначається трьома основними факторами: змістом висловлювання, характером складових висловлювання знаків і сприймає рецептором [35, с. 140]. Тобто, бажаючи вплинути на одержувача, відправник за допомогою мовних знаків передає йому якусь інформацію. Таким чином, прагматика висловлювання є його (висловлювання) здатність надавати на певного рецептора певним чином впливати шляхом повідомлення йому (рецептора) певних відомостей за допомогою певних мовних знаків.

У прагматиці висловлювання слід, на наш погляд, виділяти чотири аспекти: для чого створюється висловлювання (мета комунікації), про що / що повідомляє висловлювання (відомості), як представлена інформація в висловлюванні (характер мовних знаків), кому призначено висловлювання (рецептор). Беручи до уваги той факт, що текст (висловлювання) є, на думку Т. О. Казакова, сполучною ланкою семиозиса по породження і сприйняття повідомлення, «знаковим продуктом першого семиозиса і знаковою програмою організації

другого семиозиса» [24, с. 67], ми вважаємо, що аспекти прагматики висловлювання є елементи зв'язку між комунікативною метою, переслідуваною відправником, і комунікативним ефектом (впливом), що надаються на одержувача. Кожне висловлювання створюється з метою отримати якийсь комунікативний ефект, тому прагматичний потенціал становить найважливішу частину змісту висловлювання. Як висновок слідує, що і в тексті перекладу важливу роль відіграє його прагматика. Отже, перекладачеві необхідно піклуватися про досягнення бажаного впливу на рецептора в залежності від мети перекладу, або відтворюючи прагматичний потенціал оригіналу, або видозмінюючи його. Вивчення прагматичних аспектів перекладу становить одне з центральних завдань теорії перекладу [26, с. 187].

Треба підкреслити, що співвідношення між прагматикою оригіналу і перекладу може бути різним, і прагматична адекватність перекладу необов'язково полягає в збереженні прагматики вихідного тексту. Німецький дослідник А. Нойберт запропонував розрізняти чотири типи прагматичних відносин при перекладі від найвищого перекладу в прагматичному сенсі до фактичної неможливості відтворити прагматику оригіналу в перекладі. Градація встановлюється в залежності від характеру тексту оригіналу. Більш повно передається прагматична спрямованість оригіналу, що має однаковий прагматичний інтерес і для читачів перекладу (наприклад, науково-технічна література). Найбільш успішно зберігається прагматичний потенціал оригіналів, створених спеціально для перекладу (інформаційні та інші матеріали, призначені для іноземної аудиторії). Завдяки істотним обмеженням можлива прагматична адекватність при перекладі творів художньої літератури, які орієнтовані на вихідного рецептора, але мають що сказати і всім людям. І насамперед, оригінали, специфічно спрямовані на членів даного мовного колективу і не мають ніякого відношення до рецепторів перекладу (законодавчі документи, суспільно-політична та економічна періодика, різні оголошення та ін.), не можуть бути передані прагматично адекватно. Дуже важливо, що мова йде не про якість перекладу, а лише про однакову реакцію читачів оригіналу і

перекладу. Таке досягнення рівності не є обов'язковою метою будь-якого перекладу, а в деяких випадках вона принципово недосяжна, внаслідок особливостей рецепторів перекладу та неможливості визначити реакцію рецепторів оригіналу і ряду інших причин [44, с. 180].

Так, у сучасному перекладознавстві існує напрямок, який повністю звільняє перекладача від орієнтації на прагматику оригіналу. Прихильники концепції, іменованої «Скопос-теорією», вважають, що єдине завдання перекладача полягає в створенні такого тексту мовою перекладу, який забезпечував би досягнення мети, поставленої замовником, в чій інтересах робиться переклад. Завдяки досягненню цієї мети перекладач, який добре знає, якими засобами ця мета може бути досягнута в іншій культурі, створює відповідний таким вимогам текст не озираючись на оригінал. Отже в деяких випадках переклад може бути близький до оригіналу, а в інших істотно відрізнятись від нього. Якщо уявити таку ситуацію, коли оригінал взагалі відсутній, і перекладач самостійно створює текст, необхідний для досягнення поставленої мети.

Основним завданням перекладача при досягненні адекватності – майстерно виконати різноманітні перекладацькі трансформації для того, щоб текст перекладу якомога точніше передавав всю інформацію, що містить текст оригіналу, дотримуючись відповідних норм мови перекладу. Зберегти незмінні стилістичні особливості початкового тексту, незалежно від його жанрової приналежності, є одним з найголовніших завдань будь-якого перекладу. Бажання максимальної змістової і структурної близькості перекладу до оригіналу призводить до того, що еквівалентними виявляються не тільки тексти, що об'єднуються у процесі перекладу, але й окремі висловлювання в цих текстах, не тільки відповідні висловлювання, а й їхні складові одиниці, як, наприклад, сленгові слова. Переклад сленгізмів найчастіше здійснюється за допомогою еквівалентних відповідників, стилістично нейтральних варіантів чи просторіччя. При перекладі сленгу найприроднішим є використання еквівалентних відповідників за наявності їх в мові перекладу [26, с.135]. Говорячи про перекладацьку еквівалентність, то під цим поняттям слід розуміти максимально

можливий лінгвістичний ступінь збереження змісту оригіналу в перекладі. Рівні відповідники відіграють надзвичайно важливу роль у процесі перекладу. Ці лексеми, як перекладацькі одиниці, щонайперше увиразнюються у свідомості перекладача і служать основою при виконанні перекладу, і вже спираючись на них, перекладач здійснює подальший перекладацький процес. Заздалегідь за відсутності прямого еквіваленту можна обмежитися стилістично нейтральними варіантами, що передають лише загальне значення сленгової одиниці. Цю функцію пошуку на українській мові достатньо експресивних і образних відтінків сленгізмів виконує сам перекладач [26, с.129].

Розглянемо трансляцію деяких сленгових одиниць за допомогою стилістично нейтральних варіантів. Слід відмітити, що їх переклад неможна визнати достатньо експресивним. При відсутності еквівалентних відповідників можна удатися до просторіччя, яке додає тексту, що перекладається, необхідну характеристику відхилення від літературної норми. Заздалегідь перекладач при трансляції сленгової лексики вдається до ряду трансформацій різного характеру. Найбільш ефективним видом перекладацьких трансформацій є варіантні відповідники. Вони використовуються у випадках, коли одній лексемі мови джерела стаття двомовного словника пропонує декілька варіантів перекладу, і перекладачеві доводиться вибирати один з них. Варіантні відповідники є множинними, тобто, реалізуються у декількох способах перекладу даної одиниці мови джерела, причому вибір одного з варіантів продиктовується контекстом. Майстерність (хист) перекладача і полягає саме в здатності знайти ряд відповідників даній одиниці оригіналу і вибрати з цього ряду варіант, найбільш підхожий за даним контекстом. Дуже часто перекладачеві доводиться здійснювати вибір оптимального відповідника, детально вивчаючи ширший контекст, беручи до уваги умови написання тексту, позицію автора оригіналу, історичне тло тощо. Він повинен незмінно використовувати фонові знання, творчий досвід, майстерність та загальну ерудицію. Нерідко контекст змушує відмовлятися від вибору однієї з варіантних відповідностей, тоді доводиться шукати новий варіант перекладу – контекстуальну заміну, коли у зв'язку з

особливостями конкретного контексту перекладач відмовляється від використання існуючої лексичної відповідності та підбирає варіант перекладу, що підходить лише к даному випадку [26,131]. Контекстуальні відповідники використовуються як нерегулярний, винятковий спосіб перекладу одиниці оригіналу, придатний тільки в даному контексті, причому жодний словник не фіксує контекстуальних відповідників, адже вони – це наслідок творчого пошуку перекладача, вияв його майстерності та інтуїції. Якщо функціональні аналоги або варіантні відповідності відсутні в мові перекладу, перекладач може вдатися також до прийому компенсації втрат, сутність якого полягає в тому, що елементи змісту, втрачені при перекладі одиниці в оригіналі, передаються в тексті перекладу іншим засобом, причому необов'язково в тому ж самому місті, що і в оригіналі [26, 96]. Одже, в тексті перекладу створюється інший образ, такого же стилістичного напрямку. Перекладачеві важливіше забезпечити стилістичну адекватність перекладу у цілому, ніж зберегти точне розташування стилістичного прийому у тексті. Дослівний переклад не дав би адекватного розуміння оригінальної одиниці. Якщо залишити цей елемент без перекладу (нульовий переклад), то це зашкодило б цілісності першотвору. Характерним для перекладу сленгу є також прийом генералізації. Він полягає у міжмовному перетворенні лексеми мови джерела з вузьким семантичним полем на лексему мови перекладу з ширшим семантичним полем. В лексичному плані це є заміна часткового поняття загальним, видового – родовим. Поширеним видом трансформації у процесі перекладу сленгізмів є заміна частин мови, або конверсія. Часто зустрічаються випадки, коли грецькі сленгові іменники і прикметники замінюються на українські дієслова. Часто при перекладі сленгізмів використовується й антонімічний переклад. Він являє собою типовий приклад комплексної лексико-граматичної трансформації, у якій одночасно здійснюються модифікації лексичної та синтаксичної структур. Антонімічний переклад спирається на логічний постулат, згідно з яким заперечення будь-якого значення можна прирівняти до ствердження протилежного йому значення. Такому перекладу відповідає формально-логічна категорія конкрандикторності: А

не є не-А або Не-А не є А [25, 131]. Антонімічний переклад, як правило, пов'язується з заміною однієї з лексем оригіналу на її міжмовний антонім. Таким чином, дуже часто стверджувальна конструкція у реченні вихідного тексту замінюється на заперечну в перекладі і навпаки. Зустрічаються й випадки перекладу сленгу за допомогою методу цілісного перетворення. Такий метод змінює внутрішню форму будь-якого відрізка мовленнєвого потоку, хоча загальний зміст залишається незмінним. Так ступінь змістової спільності між перекладом та оригіналом залишається невисоким і визначається метою комунікації або ідентифікацією ситуації. При перекладі сленгових одиниць, що не мають безпосередніх відповідностей, перекладач може вдаватися до описового перекладу.

Отже ми, бачимо, що при перекладі сленгу в основному слід притримуватися двох напрямків – або пошук аналогічного відповідника, що володіє приблизно такою ж експресивністю, або ж шляхом підбору найбільш близького по емоційній забарвленості відповідника з розмовного шару мови. Значну значущість при цьому відіграють "фонові знання" про сленг, тобто інформація про ситуацію використання відповідного сленгізму. Така інформація, на жаль, слабо відображається в сучасних двомовних словниках. Усе це в певній мірі утруднює роботу професійних перекладачів і призводить до помилок при перекладі сленгових одиниць. Тому, вважаємо, що проблема перекладу сленгу з новогрецької мови на українську недостатньо досліджена і може стати основою подальших досліджень в галузі перекладу.

РОЗДІЛ II

НОВОГРЕЦЬКИЙ СЛЕНГ В ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ І ОСОБЛИВОСТІ ЙОГО ПЕРЕКЛАДУ НА УКРАЇНСЬКУ МОВУ

2.1 Перекладацькі трансформації сленгу на базі новогрецької та української мов.

В ході аналізу матеріалу сленгові одиниці було класифіковано на такі групи:

- 1) сленгізми загального вжитку
- 2) сленг спеціальної або професійної групи

До Групи 1 належать одиниці, які позначають:

- 1) позитивну характеристику (людини/об'єкту)
- 2) негативну характеристику (людини/об'єкту)
- 3) стан
- 4) поведінку
- 5) варіативні одиниці, які контекстуально можуть належати до різних груп

Група 1. Таблиця №1

Сленгізми вживаються на позначення:	Синонімічні одиниці сленгу	Пояснення
1. Позитивної характеристики:	κορυφαίο	(τέλειο, το πρώτο)
	τζάμι	φοβερά
	μπόμπα	ωραίο
	είναι πολύ ουαου	όμορφο, καλό
	τα σπάει	υπέροχος, πολύ όμορφος, αρέσει σ'όλους (για τον

		άνθρωπο)
	κυριλέ	για άνθρωπο: σοβαρός, ωραία ντυμένος, σημαντικός για κατάσταση: άνετα, με πολυτέλεια, χλιδάτα
	δεν υπάρχει	τέλειο
	με ψήνει/ψήνομαι	μ'αρέσει, έχω μεγάλη θέληση να κάνω κάτι
	με φτιάχνει	μ'αρέσει
	γίναμε/φτιαχτήκαμε	περάσαμε τέλεια
	την περνάω ζάχαρη	περνάω μιά χαρά
	την πλακόστρωσα την έκανα ταράτσα	χώρτασα και είμαι μια χαρά
	αράζω (τα κυβικά μου) (την πέτσα μου)	χαλαρώνω, κάθομαι άνετα
	χλιδή	άνετα, (πολυ)τέλεια
	ρέκλα	ξάπλα, άνεση
	είμαι πολύ φλου	χαλαρά
Особливості вживання /перекладу:	<p>Ταкі сленгізми, як <i>μπόμπα</i>, είναι πολύ <i>ουαου</i> походять з англійської мови (bomb, wow). Сленгова одиниця <i>та спάει</i> у прямому значенні різниться від значення, коли мова йде про людину. Конотативне значенні сленгізму <i>τζάμι</i> – скло, однак у контексті це слово може набути статусу сленгової одиниці. Завдання перекладача - вірно розпізнати та «відчути» сленгізм.</p> <p>Наприклад, Περάσαμε τζάμι χθες! Αυτό το μαγαζί είναι πολύ ουάου. Варіант перекладу: Здорово ми провели час вчора. Цей заклад просто супер. Переклад</p>	

		<p>може бути здійснено не тільки за допомоги українського сленгу (ульотно, кайфово), але й таких нейтральних слів, як здорово, чудово, файно, незабутньо [72, с.83].</p>	
2.	Негативної характеристики:	ξεκουβάλα	φύγε, σκάσε
		ξεκόλα	
		τζάσε	
		πάρ' τον πούλο	
		δίνε του	φύγε
		σπάσε	
		κάνε τουμπέκι	
		ψιλοκομμένο	
		στρίβε	
		ίσα ρε	χαλάρωσε
		κούλαρε	
		με έπριξες	με ζάλισες
		Φουμάρω / πουλάς φούμαρα	λες ψέματα
		πουλάς φύκια για μεταξωτές κορδέλες	λες ψέματα, κοροιδεύεις
		πουλάω πνεύμα/εξυπνάδα/ ειρωνία/ ιστορία το παίζει μούρι	το παίζω κάποιος
		παραμύθια της Χαλιμάς	ψέματα
είναι μαιμού είναι μούφα	είναι ψεύτικο		

	το παίζει κινέζος/κάνει τον κινέζο κάνει την πάπια/το παγώνι/το Σημίτη	το παίζει ανήξερος
	κολοκύθια (με τη ρίγανη) πράσινα άλογα	ανοησίες
	με δουλεύεις;	πλακα μου κάνεις;
	με χαλάει	μου χαλάει τη διάθεση, νευριάζει
	χαλιέμαι	
	μαγκώνω	
	δε μου κάνει κού-κού/κλίκ	δεν μ'αρέσει
	πέρασε και δεν ακούμπησε	δεν έκανε αισθητή τη παρουσία του
	είναι για τη μπάζο	χάλια, άσχημος
	μούφα	οχι καλό
	κόπηκα	απέτυχα
	έπαθα ρεμούλα	έπαθα ζημιά
	έφαγα πόρτα	ήρθα κάπου και το βρήκα κλειστό
	έφαγα Χ/άκυρο	με απέριψαν
	έφαγα φρίκη/πακέτο	ένιωσα πολύάσχημα
	γίνομαι ρόμπα/ρεζίλι	με κορόιδεψαν και γέλασαν όλοι
	την πάτησα μου την έφεραν έπεσα θύμα	με κορόιδεψαν σε κάτι ή με εκμεταλλεύτηκαν

<p>Особливості вживання/ перекладу:</p>	μου έστησαν κομπίνα	
	μου βγάλε κόκκινη κάρτα	με απέριψε
	έχασα επεισόδια έχασα τεύχη	ήμουν απόν κάπου που ήθελα να είμαι
	πάει πέταξε το πουλάκι	την έχασες την ευκαιρία
	θα σου κάνω τη μούρη κρέας θα φάς λάσπη θα σε διαλύσω	θα σε καταστρέψω
	φάε τη σκόνη μου	μείνε πίσω (συνήθως σε αθλήματα)
	σκάσε και κολυμπά	μή μιλάς και κάν'το
	με γείωσε (άσχημα)	φέρθηκε άσχημα μαζί μου
	θα σε στείλω στα Ουμαράκια	θα σε σκοτώσω
	μου τη βγήκε άσχημα	μου έκανε κακό
	μη μου την μπαίνεις	μη μου πάς κόντρα
	<p>Для вираження негативної характеристики в новогрецькій мові часто користуються такими словами, як: ρε, μορέ, μορή. Однак вони є прийнятними та не містять образливого змісту в колі друзів, де їх вживання є звичним. Наприклад, Ισα ρε που βάζεις αυτές τις ερωτήσεις. Варіант перекладу: Відчепись (відкараскайся) ти з такими питаннями. Також</p>	

		<p>нерідко вживається артикль жіночого роду у родовому відмінку, значення якого не слід сприймати буквально, оскільки у більшості випадків мається на увазі слово ситуація (η κατάσταση-την κατάσταση-την) або якесь інше слово. Наприклад, Αν θέλεις να μείνουμε φίλοι μη μου <u>την</u> μπαίνεις. Варіанти перекладу: Якщо хочеш, щоб ми залишилися друзями, не наριвайся.</p> <p>У деяких сленгізмів існує повна та скорочена форма, як наприклад, κολοκύθια (με τη ρίγανη), що не відображається на перекладі: нісенітниці, дурниці, маячня [45, с.185].</p>	
3.	стану:	<p>παω να πέσω σε κόμα, να λιώσω στον ύπνο</p>	<p>είμαι πολύ κουρασμένος, νυστάζω</p>
		<p>θα αναστηθώ αύριο</p>	<p>μέχρι αύριο θα γίνω καλά</p>
		<p>θα βαρέσω ενέσεις κόβω φλέβες ματώνω στο ξύσιμο</p>	<p>βαριέμαι</p>
		<p>ζαμάν-φου</p>	<p>αδιάφορος</p>
		<p>χώμα</p>	<p>πολύ κουρασμένος</p>
		<p>γκολ να με κλαίνε οι ρέγγες γκόλ</p>	<p>χάλια, πολύκουρασμένος</p>
		<p>κουφάθηκα/ με κούφανεσ/κουφό</p>	<p>όταν κάτι μου φαίνεται απίστευτο</p>
		<p>έμεινα</p>	<p>με ταρακούνισε</p>

		με τάπώσες μου την είπες με έφερεις στα ίσια μου	
		με στέλνει	με τρελαίνει
		μου τη σπας μου τη δίνεις	με νευριάζεις
		φορτώνω μου ανάβουν τα λαμπάκια σαραβώνω	νευριάζω
		είμαι στην τσίτα	νευρικός, υπερένταση
		κατέβα απ 'το καλάμι σου/ξεψωνίσου	σταμάτα να είσαι ψώνιο
		δεν παλεύω	δεν αντέχω
		βαλβίδα είμαι στουπί γκολ αεροπλάνο στρίβλα την άκουσα έκανα κεφάλι	όταν κάποιος έχει μεθύσει πολύ
		έγινα κόκκαλα/λιώμα/ τύφλα/κουρούμπελο	
		χτυπάω	πινό
		μπεκροκανάτα	αυτός που πίνει πολύ, μεθύστακας
		τεζάρω	πεθαίνω

	<p>Особливості вживання/ перекладу:</p>	<p>βλέπω τα ραδίκια ανάποδα</p>	
		<p>καψούρης</p>	<p>ερωτευμένος</p>
		<p>τη δάγκωσε τη λαμαρίνα την πάτησε άσχημα μαζί (του)</p>	<p>ερωτεύτηκε</p>
		<p>τα είδα όλα με πήγε 2 και 1</p>	<p>φοβήθηκα</p>
		<p>έμεινα ταπί ταπί και ψύχραιμος</p>	<p>δεν έχω λεφτά</p>
	<p>Ετιμολογiу всіх сленгових одиниць знати неможливо. Однак відомо, що великий вплив на їх творення відіграють традиції та звичаї народу, тож вони утворюються історично, на базі реалій того чи іншого часу. Деякі сленгізми утворюються за допомогою асоціацій. Наприклад, Χтές το βράδυ γίναμε τύφλα. Χτυπίσαμε πολλά ποτά. Варіант перекладу: Вчора ми напилися до чортиків. (Випили багато алкоголю) Друге речення є необов'язковим, оскільки перше повністю передає зміст і емоційну забарвленість. Тож дана одиниця утворилася асоціативним шляхом від слова τυφλός- сліпий [45, с.145].</p>		
4.	<p>поведінки:</p>	<p>κουκουρούκου λολαμένος γκάου-μπίου πυροβολημένος χύμα</p>	<p>αδιάφορος, παράξενος, διαφορετικός ανάμεσα στους άλλους</p>

	εκτός τόπου και χρόνου	
	ζεί στο συννεφάκι του είναι απο άλλο παραμύθι	είναι στον κόσμο του
	πεζόμαστε	φλερτάρουμε
	φασώθηκα	φιλήθηκα
	σε παώ είσαι τζέτ/κομπλέ	μ'αρέσεις πολύ (σαν άτομο)
	είσαι φάτσα/μεγάλη μούρη	είσαι πολύ καλός, σε συμπαθώ
	δεν παίζεσαι με τίποτα δεν υπάρχουν κάνεις παπάδες	είσαι φοβερός
	πεζόμαστε	φλερτάρουμε
	κάνω ντου	κάνω έφοδο, εμφανίζομαι ξαφνικά
	θα σου ρθεί ο ουρανός σφοντίλι	θα σου ρθεί κάτι ξαφνικό
Особливості вживання/ перекладу:	<p>Нерідко одне слово є компонентом багатьох сленгізмів, однак це не свідчить про те, що його значення залишається незмінним. Так, дієслово παίζω присутне в багатьох сленгізмах, проте:</p> <p>πεζόμαστε – флертуємо, заграємо один до одного, δεν παίζεσαι με τίποτα- незрівнянний, το παίζει κινέζος – прикидується дурнем (наче нічого не знає/не розуміє),</p>	

		το παίζει μούρι- видає себе за когось [75, с.155].	
5.	Варіативних одиниць:	κολλητός	ο καλύτερος φίλος
		δικέ μου	φίλε μου
		μεγάλος	σπουδαίος
		τούβλο	τρελός
		βλήμα	
		αμερικανάκι	
		γκασμάς	
		μπαλαμούτσα πατσαβούρα σαύρα μπαούτα (Αρτα)	άσχημη γυναίκα
		αλόγα ξυλάγγουρο	ψηλή γυναίκα
		παιδοβούβαλο σουμό φούσκα φάλαινας φακλάνα(για γυναίκα) πατσοκοιλιάς σαπιοκοιλιάς ξεχλωμένος	χοντρός
		ντάμπο αυτιάγγουρα	αυτός που έχει μεγάλα αυτιά
		είσαι σαν ανάποδο γαμώτο έχει τρακάρει με νταλικά	για αυτόν που έχει άσχημη εμφάνιση
		γκουμούτσα παντόφλα	Μεγάλο σε μέγεθος κηνιτό

		τσίπης	τσιγκούνης
		ζίγκλο	ζίγκολο
		τεκνατζού	αυτοί που πηγαίνουν με μικρότερους
		κατσικοπόδαρας	γρουσουζης
		τρέντονλο	αυτός που ακολουθεί τη μόδα πολύ
		μυαλοπόλης, καλάμοκαβαλάρης	ψώνιο
		άσφαιρος	αυτός που δε μπορεί να κάνει παιδιά
		φυτό/φύτουκλας	αυτός που διαβάζει συνέχεια
Особливості вживання/ перекладу:	<p>Деякі сленгізми на позначення недоліків у зовнішності збігаються в новогрецькій та українських мовах. Наприклад, Αυτό το ντάμπο με νευριάζει αν και είναι καλός άνθρωπος. Варіант перекладу:</p> <p>Цей з вухами, як у слона, мене нервує, нехай він і гарна людина. Однак, найчастіше, назви цих ознак відрізняються, залежно від національних звичок.</p> <p>Κοίτα τον ξεχυλωμένο! ΄Πάει να πέσει αυτός! Дивно, він як бочка! Ще трошки і впаде. [75, с.135].</p>		

До кожної з підгруп належать одиниці представлені різними частинами мови, словосполученнями, реченнями.

До Групи 2 належать одиниці, вживання яких безпосередньо пов'язано зі сферою діяльності особи, звичками, колом спілкування, яка їх вживає. Так, до Групи 2 належать сленгізми, які пов'язані з вживанням наркотиків. Це не свідчить, що вони вживаються виключно наркоманами, як і у випадку інших сленгових одиниць, найчастіше їхніми носіями є представники молоді.

Група 2. Таблица №2

Ζαμπόν \ ζουζού \ πρέζα	ηρωίνη	героїн
κοκό	κοκαΐνη	кокаїн
Χόρτο \ μαύροφούντα \ μπάφος	χασίσι	гашиш
τρύπα	LSD	ЛСД
τριπέμαι μαστουρώνω	κάνωενέσεις ναρκωτικών	КОЛОТИСЯ
Πρεζόνι \ μπαφιάρης \ βαποράκι \ ντουμάνια	ναρκομανής (που καπνίζει)	наркоман (що курить)
κουμπιά	χάπια	таблетки (колеса)
χαρμάνης/χαρμανιάζω	αυτός που επιθυμεί πολύ ναρκωτική ουσία	той, в кого сильне бажання покурити, вжити наркотик
στεγνός	αυτός που δεν παίρνει ναρκωτικά	чистий

У Групі 3 представлені сленгові відповідники на позначення грецьких футбольних команд. Найбільш вживані серед вболівальників, та безпосередньо спортсменів:

Група 3:

Таблица №3

Χανουμάκια	ΑΕΚτζηδες
Βάζελου/βαζέλια	Παναθηναϊοι
Γαύροι	Ολυμπιακοί
Βούλγαροι	ΠΑΟΚ
Σκουλήκια	Αρης
Γκασμαδια (Γκασμάδες)	Μυτιλίνη
Τζαμπικία(Τζαμπίκοι)	Ρόδος
Παγουρία(Παγουράδες) Γκατζολία	Γιάννενα
(Γκατζόληδες)	Εβρος

До групи 4 належать сленгізми з військової сфери:

Група 4. Таблица №4

ψάρακας	νεοσύλλεκτοι	новобранці в армії,
ποντίκι		духи
αρουραίος		
τζιτζίκια	πεζικό	піхота
βύσμα	το μέσω	знайомства, блат

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

Вирішення завдань, які були поставлені в процесі роботи для досягнення мети, дозволило нам дійти певних висновків, зокрема:

- Здійснено аналіз характерних ознак термінологічного поля номінативних одиниць соціолектів. Зокрема проаналізовані визначення споріднених явищ таких, як професіоналізми, арго, жаргон та жаргонізми, вульгаризми та сленг, та виявлено їх місце серед нелітературної мови. Також були проаналізовані спорідненні явища в новогрецькій мові.

- Намагаючись з'ясувати прагматичні та перекладознавчі особливості сленгу були визначені перекладацькі трансформації сленгу на базі новогрецької та української мов: 1) еквівалентний переклад (40%); 2) Генералізація (11%); 3) Антонімічний переклад (9%); 4) описовий переклад (20%); 5) Калькування (10%). З'ясовано співвідношення мовної форми та смислу при перекладі художніх текстів.

В результаті вирішення завдання з'ясувати способи адекватного перекладу сленгу у художніх творах грецьких авторів з новогрецької мови на українську мову дослідження показало, що найхарактернішим способом перекладу сленгу українською мовою є еквівалентний переклад, оскільки воно зберігає структурно-лексичну тотожність сленгу оригіналу, передає її соціокультурний, експресивний і лексико-семантичний зміст; значна кількість сленгу є розширеними аналогами вже існуючих у попередній мовленнєвій традиції та перекладається за аналогією.

- Запорукою ефективного перекладу є осмислення умов пропозиції сленгу в оригіналі, якими є: 1) когнітивне рішення автора щодо мовного вираження образу; 3) соціокультурна специфіка; 4) вплив на пізнавальні процеси

реципієнта; 5) ситуація; 6) практичні й соціальні ролі суб'єктів та 7) експресія за дійсно-оцінною опозицією “свій-чужий”. Такий підхід сприяє визначенню, наскільки варіанти перекладу є комунікативно доречними, за яких умов оказіональний переклад може закріпитися як усталений, наскільки актуалізуються в мові перекладу етноспецифічні й універсальні сленгу та яким чином переклад сприяє запозиченню сленгізмів.

- Результати дослідження можуть бути використані у подальших студіях з теорії перекладознавства, а також для написання лекційних курсів чи створення відповідних науково-дослідних або навчальних програм. Результати дослідження сприятимуть створенню цілісного уявлення про закономірності розвитку та семантико-стильові характеристики сленгу, як особливого вокабуляру. Комплексний характер роботи дає змогу подати обшир перекладознавчої думки, розглянути проблематику новогрецького сленгу в перекладознавчому аспекті.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Анищенко О.А. Эволюция обозначения молодежной речи: от технического языка до жаргона / О.А. Анищенко // Вопросы языкознания. – 2009. – № 2. – 117 с.
2. Апресян Ю.Д. Избранные труды. Синонимические средства языка / Ю.Д. Апресян – М.: Наука, 1974. – 367 с.
3. Бархударов С.Г. Лексическая синонимия. Сборник статей / С.Г. Бархударов. – М.: Наука, 1967. – 179 с.
4. Беляевская Е. Г. Семантика слова / Е.Г. Беляевская. – М.: Наука, 1987. – 163 с.
5. Бережан С.Г. Семантическая эквивалентность лексических единиц / С.Г. Бережан. – Кишинев: Штиинца, 1973. – 372 с.
6. Бернацкая А.А. О трех аспектах экологии языка / А.А. Бернацкая // Вестн. КрасГУ. Серия «Гуманитарные науки». – 2003. – № 4. – Филология и журналистика. – С. 122–125.
7. Бобахо В.А. Современные тенденции молодежной культуры: конфликт или преемственность поколений? / В. А. Бобахо, С. И. Левикова // Общественные науки и современность. – 1996. – № 3. – С. 56–60.
8. Богословский П.С. К вопросу о составе лексики современного школьного языка / П.С. Богословский // Уральский учитель. – 1927. – № 1–2. – С 20-25.
9. Бодуэн де Куртенэ И.А. Предисловие / В.Ф. Трахтенберг. – Блатная музыка («Жаргон» тюрьмы) / В.Ф. Трахтенберг. – СПб.:Азбука-Классика: Авалон, 1908. – С. 3-24.
10. Береговская Э.М. Молодежный сленг: формирование и функционирование / Э.М. Береговская // Вопросы языкознания. – 1996. – № 3. – С. 32-41.

11. Борисова-Лукашанец Е.Г. О лексике современного молодежного жаргона (англоязычные заимствования в студенческом сленге 60–х–70–х годов) / Е.Г. Борисова-Лукашанец // Литературная норма в лексике и фразеологии. – М.: Наука, 1983. – С. 104 -120.
12. Гальперин И.Р. О термине «сленг». Вопросы языкознания/ И.Р. Гальперин. – М.: Наука, №6 , 1956. – 360 с.
13. Гальперин И.Р. О термине «сленг» / И.Р. Гальперин // Вопросы языкознания. – 1956. – № 6. –114 с.
14. Грачев М.А. Арготизмы в молодежном жаргоне / М.А. Грачев // Русский язык в школе. – 1996. – № 1. – С. 78-86.
15. Грачев М.А. От Ваньки Каина до мафии / М.А. Грачев. – СПб.: Азбука – Классика: Авалон, 2005. – 384 с.
16. Грачев М.А., Гуров А.И. Словарь молодежных сленгов / М.А. Грачев, А.И. Гуров. – Горький: Мир книги, 1989. – 659 с.
17. Граудина Л.К. Разговорные и просторечные формы в грамматике / Л.К. Граудина – М: Наука, 1977. – 125 с.
18. Грищенко А.П. Сучасна українська література / А.П. Грищенко. – К.: Вища школа, 1997. – 163 с.
19. Дубічинський В.В. Сучасний тлумачний словник української мови: 65000 слів / В.В. Дубічинський.– Х.: Школа, 2006. – 275 с.
20. Українська мова: Енциклопедія / Редкол. Русанівський В.М., Тараненко О.О., Зяблюк М.П. та ін. – 2-ге вид., випр. і доп. – К. : Вид-во "Українська енциклопедія" ім. М.П.Бажана, 2004. – 824с.
21. Ермакова О.П., Земская Е.А., Розина Р.И. Слова, с которыми мы все встречались. Толковый словарь общего жаргона / О.П. Ермакова, Е.А. Земская, Р.И. Розина. – М.: Азбуковник, 1999. – 320 с.
22. Журавлев А.Ф. Иноязычное заимствование в русском просторечии (фонетика, морфология, лексическая семантика) / А.Ф. Журавлев // Городское просторечие. – М.: Наука, 1984. – С. 102-120.

23. Запесоцкий А.С., Файн А.П. Эта непонятная молодёжь / А.С. Запесоцкий, А.П. Файн. – М.: Профиздат, 1990. – 224 с.
24. Казакова Т.А. Практические основы перевода. Translation Techniques. English–Russian / Т.А. Казакова. – СПб.: Союз, 2000. – 319 с.
25. Комиссаров В.Н., Рецкер Я.И., Тархов В.И. Пособие по переводу с английского языка на русский. Часть I: Лексико–фразеологические основы перевода / В.Н. Комиссаров, Я.И. Рецкер, В.И. Тархов. – М.: Высш. шк., 1960. – 176 с.
26. Комиссаров В.Н. Пособие по переводу с английского языка на русский. Часть II : Грамматические и жанрово–стилистические основы перевода / В.Н. Комиссаров. – М.: Высш. шк., 1965. – 287 с.
27. Копыленко М.М. О семантической природе молодежного жаргона / М.М. Копыленко // Социолингвистические исследования. – М.: Наука, 1976. – С.76-85.
28. Копыленко М. М. О семантической природе молодежного жаргона / М.М. Копыленко // Социолингвистические исследования. – М.: Наука, 1976. – С. 79-86.
29. Корунець І.В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад) / І.В. Корунець. – Вінниця: Нова Книга, 2001. – 448 с.
30. Кочерган М.П. Вступ до мовознавства. Підручник / М.П. Кочерган. – [2–ге вид.]. – К: Київ, 2008.– 368 с.
31. Крысин Л.П. Социолингвистические аспекты изучения русского языка / Л.П. Крысин. – М.: Наука, 1989. – 184 с.
32. Кубійович В. Енциклопедія українознавства / В. Кубійович. – Париж: Нью–Йорк, 1989. – 456 с.
33. Кудрявцева Л.А. Русское городское просторечие / Л.А. Кудрявцева. – Русистика, 2001. – № 1. – 89 с.
34. Кудрявцева Л.О. Формування загального сленгу в російській мові і відображення цього процесу в різних лінгвістичних джерелах /

- Л.О. Кудрявцева // Наук. зап. Київ. нац. у-ту ім. Т. Шевченка. – К.: Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка, 2004. – Т. XIII: Інститут філології. – С. 37 - 42.
35. Латышев Л.К. Технология перевода: Учебное пособие по подготовке переводчиков (с нем. яз.) / Л.К. Латышев. – М.: НВИ–ТЕЗАУРУС, 2001. – 280с.
36. Лингвистический энциклопедический словарь / гл. ред В.Н. Ярцева. – М.: Советская энциклопедия, 1990. – 683 с.
37. Луппова Е.П. Из наблюдений над речью учащихся в школах II ступени Вятского края / Е.П. Луппова // Тр. Вят. науч.-исслед. ин-та краеведения. – Вятка, 1927. – Т. 3. – С. 105–125.
38. Маковский М.М. Взаимодействие ареальных вариантов «сленга» и их соотношение с языковым стандартом / М.М. Маковский. – Вопросы языкознания. – 1963. – № 5. – 130 с.
39. Маковский М.М. Языковая сущность современного английского сленга / М.М. Маковский // Ин. яз. в школе. – М.: Просвещение, 1962. – № 4. – 113 с.
40. Марочкин А.И. Лексико–фразеологические особенности молодежного жаргона (на материале речи молодежи г. Воронежа) : автореф. дис.... канд. филол. наук : 10.02.01 / А. И. Марочкин. – Воронеж, 1998. – 16 с.
41. Мартос С.А. Молодіжний сленг у мовленнєвій структурі м. Херсона: Автореф. дис. на здобуття вчен. ступ. канд. філол. наук: спец. 10.02.01 / Луган. нац. пед. ун–т ім. Т. Шевченка / С.А. Мартос . – Луганськ, 2006. – 21 с.
42. Миколенко Т.М. Український міський сленг (на матеріалі усного мовлення тернопільців): Автореф. дис. на здобуття вчен. ступ. канд. філол. наук: спец. 10.02.01 / Інститут української мови НАН України / Т.М. Миколенко.– Київ, 2006. – 21 с.
43. Мосенкіс Ю.Л. Стан і перспективи дослідження українського молодіжного сленгу / Ю.Л. Мосенкіс // *Alya Universitatis Palackianae Olomouensis. Facultas Philosophica. Philologica* 82. *Ucrainica I. Současnb ukrajnistika: Probljmy jazyka, literatury a kultury*. Olomouc: Univerzita Palackjho v Olomouci, 2004. – S. 100 – 102.

44. Нестандартная лексика в оригинале и переводе англоязычных текстов разных жанров / [Т.Л. Караваева, В.Я. Мизецкая, Е.Л. Никулина. и др.]. – М: Наука, 1988. – 197 с.
45. Казандзакис Н. «Капітан Міхаліс (Свобода або смерть)»/ Н. Казандзакіс. – К.: Дніпро, 1975. – 443 с.
46. Орлова Н.О. Сленг vs жаргон: проблема дефиниции / Н. О. Орлова // Ярослав. пед. вестн. – 2004. – № 3. – Электрон. текстовые дан. – Режим доступа: http://vestnik.yvspu.org/releases/novye_Issledovaniy/24_6/.
47. Поливанов Е. Д. О блатном языке учащихся и о «славянском» революции / Е.Д. Поливанов // За марксистское языкознание. – М.: Федерация, 1931. – С. 161-172.
48. Пономарів О. Д. Сучасна українська мова / О.Д. Пономарів.– К: Либідь, 1991. – 171 с.
49. Рыбникова М.А. Об искажении и огрубении речи учащихся / М.А. Рыбникова // Родной язык в школе. – 1927. – № 1. – С. 243-255.
50. Скворцов Л.И. Об оценках языка молодежи / Л.И. Скворцов // Вопросы культуры речи. – М., 1964, Вып. У, – № 3. – С. 45-70.
51. Скворцов Л.И. Литературный язык, просторечие и жаргоны в их взаимодействии / Л.И. Скворцов. – М:Наука, 1970. – 132 с.
52. Словарь молодёжного жаргона / [авт.–сост. И.А. Стернин]. – Воронеж: Логос, 1992. – 156 с.
53. Словник української мови: в 11 т. / [ред. колег. І. К. Білодід (голова) та ін.]. – К.: Наукова думка, 1970 – 1980. – Т. 1: А – В [ред. П. Й. Горещький, А. А. Бурячок, Г. М. Гнатюк, Н.І. Швидка]. – К.: Наукова думка, 1970. – 799 с.
54. Ставицька Л. Арго, жаргон, сленг: Соціальна диференціація української мови / Л. Ставицька – К.: Критика, 2005. – 464 с.
55. Стратен В.В. Арго и арготизмы / В.В. Стратен // Изв. комис. по рус. яз. АН СССР . – М.–Л.: Академия наук СССР, 1931. – Т. 1. – С. 111-146.
56. Сучасна українська мова / [А.П. Грищенко, Л.І. Мацько, М.Я. Плющ. та ін.]; під ред. А. П. Грищенкою – [3 вид.]. – К: Либідь, 1991. – 284 с.

57. Терещенко Л.К. Лексична синонімія/ Л.К. Терещенко – К: Київ, 2000. – 130 с.
58. Толковый словарь русского языка / [авт.–сост. С. И. Ожегов, Н.Ю. Шведова]. – М.:Азбуковник, 1997. – 944 с.
59. Уздинская Е.В. Семантическое своеобразие современного молодежного жаргона / Е.В. Уздинская // Активные процессы в языке и речи. – Саратов: Изд-во Сарат. ун-та, 1991. – С. 28
60. Фурса О. Англiцизми українського молодіжного сленгу: чинники динаміки та проблеми класифікації / О. Фурса// Мова та історія: Період. зб. наук. пр. – К., 2002. – Вип. 61., 2002. – С. 57-65.
61. Хомяков В.А. Нестандартная лексика в структуре английского языка национального периода : автореф. дис. канд. филол. наук : 10.02.04 / В.А. Хомяков. – Л. Академия наук СССР, 1980. – 75 с.
62. Хомяков В. А. О специальном сленге / В.А. Хомяков.– Вологда: Областная типография 1968. – 222 с.
63. Целепидис Н.В. Взаимодействие народов и культур и проблема межкультурной коммуникации молодежи / Н.В. Целепидис // Вестн. слав. культур. – 2009. – Т. 13. – № 3. – С. 30-34.
64. Цибизова О.В. Современный молодежный жаргон: проблемы лексикографического описания : дис. ... канд. филол. наук: 10.02.01 / О.В. Цибизова. – Северодвинск: Областная типогафия, 2006. – 183 с.
65. Чуковский К.И. Живой как жизнь (Разговор о русском языке) / К.И. Чуковский. – М.: Мир энциклопедий Аванта, 1962. – 232 с.
66. Шамне Н.Л. Теоретические и прикладные аспекты эколлингвистического мониторинга региона / Н.Л. Шамне // Пространство в языке и речи: эколлингвистические и лингвокультурологические проблемы изучения и описания. – Волгоград: ВолГУ, 2010. – С. 17-28.
67. Шамне Н.Л., Шовгенин А.Н. Теоретические основы изучения языковых контактов / Н.Л. Шамне, А. Н. Шовгенин // Вестн. Волгогр. гос. ун-та. – 2008. – №1 (7). – С. 72-77.

68. Швейцер А.Д. Социальная дифференциация английского языка в США / А.Д. Швейцер. – М.: Наука, 1983. – 213 с.
69. Шурупова М.В. Проблематика английского сленга в аспекте теории перевода / М.В. Шурупова // Весник Московского гос. обл. ун-та Лингвистика. – 2010. – № 4. – С. 130-135.
70. Щур І.І. Українськомовний комп'ютерний сленг: формування і функціонування: Автореф. дис. на здобуття вчен. ступ. канд. філол. наук: спец. 10.02.01 / І.І. Щур. – К.:Рідна школа, 2006. – 123 с.
71. Языкознание: большой энциклопедический словарь // [гл. ред. В. Н. Ярцева]. – 2-е изд. – М.: Большая российская энциклопедия, 1998. – 685 с.
72. Κυριακίδη Βασίλης. Πολλαπλασίασε το Λεξιλόγιο σου! Συνώνυμα – Αντίθετα / Κυριακίδη Βασίλης. – Αθήνα: Γνώση, 2001. – 83 σ.
73. Γεωργίου Δ. Μπαμπινιώτη, Λεξικό της νέας Ελληνικής γλώσσας / Γεωργίου Δ. Μπαμπινιώτη. – Αθήνα: Κέντρο λεξικολογίας, 2003. – 1250 σ.
74. Μανόλης Τριανταφυλλίδη. Νεοελληνική γραμματική / Τριανταφυλλίδη Μανόλης. – Αθήνα: Γνώση, 2003. – Σ. 145-149
75. Τεγόπουλος – Φυτράκης. Μείζον Ελληνικό Λεξικό / Τεγόπουλος–Φυτράκης– Αθήνα: Μαρία Μανδάλα, 2007. – 1502 σ.

АНОТАЦІЯ

Робота являє собою комплексне системно-аналітичне дослідження проблематики перекладу новогрецького сленгу у художньому тексті на українську мову. Незважаючи на значну кількість наукових робіт, присвячених вивченню сленгу та його відповідників в новогрецькій мові, деякі питання (наприклад, перекладацькі трансформації в новогрецькій та українській мовах) залишаються недостатньо дослідженими.

Сучасна геополітична тенденція єднання світових культур та проблеми міжнаціонального спілкування викликають актуальність проведення лінгвістичних досліджень, спрямованих на вивчення національно-культурної специфіки мовних явищ. Сленг являє собою унікальне міжмовне та внутрішньомовне явище постійно запозичує лексемні одиниці з жаргонів та інших підсистем, а також, стає незалежним постачальником слів розмовного використання. Постійна зміна системи сленгу робить майже неможливим його фіксацію на папері, а також підрахування його кількісного складу. Важливим є той факт, що багато окремих дослідників наприкінці XVIII століття звернули свою увагу на найрізноманітніші вияви соціальної природи сленгу (наприклад, функціонування в обмежених соціоконтекстах), в XX столітті було відзначено вагомий аспект цієї лексики – соціальний.

Метою дослідження став комплексний системно-аналітичний аналіз проблематики перекладу новогрецького сленгу у художньому тексті на українську мову. Для досягнення поставленої мети вирішувалися наступні завдання: визначити термінологічне поле номінативних одиниць соціолектів; з'ясувати прагматичні та перекладознавчі особливості сленгу; визначити перекладацькі трансформації сленгу на базі новогрецької та української мов.

При висвітленні і вивченні даної проблеми використовувалися описовий, зіставно-порівняльний методи, а також метод компонентного аналізу.